

RIJNSCHE COURANT

Donderdag 7 September.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Vrijdag, Donderdag en Zaterdag, is f. 5 de drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een tot twee regels f. 1.00, en voor elk regel daarboven 20 centen, behalve 25 centen regelree, voor elke plaatsing.

De nieuwe belastingvoordragten.

De plaats stelt de minister eene belasting inkomsten van vaste goederen, vijf derzelve zuivere kadastrale huurwaarde, gerek der grondlasten." Hij heeft daarin een zwaarigheid gevonden, omdat deze heffing bij de bestaande belasting, de grondlasten hooger op zal voeren dan tot ruim honderd van de zuivere impostabele huurwaarde en dezelve alzo nog niet den maatstaf zal van $\frac{1}{2}$ of 20 ten honderd, waartoe de belasting steeds is geacht wettiglijk te kunnen worden verhoogd, en verre beneden den maatstaf van honderd zal blijven, welke bij de wet van 20 januari 1807, voor de bijdragen in het onderhoud der verpanding was aangenomen.

De grondeigenaars hebben dus veel reden om te klagen, dat de minister zoo genadig is van de geringe som van 18 ten honderd van hun zuiver inkomen genoeg te nemen. Zoo laag hij hun het vierde deel daarvan niet vraagt, hebben zij geene reden van klagen.

Hij zijn weinig bronnen van inkomsten, van welke de schatkist zoo veel eischt. De billijkheid vordert dat men ten minste, bij het opleggen van belastingen eenige evenredigheid hield met de andere takken van bestaan en deze niet uitsluitend naar voorwerp koos. Een minister zal van de landbouw-inkomen slechts tien percent, de landbouw, groot of gering, zal achttien betalen.

Wij wil de meervermogens treffen; eene zoo zware grondbelasting treft juist weder meer de middelbare en min gegoede klasse, welke uitsluitend van den landbouw haar bestaan maakt, hetwelk de landbouwers, hetzij geringe grondeigenaars, Grooten grondeigenaars ontleenen huane inkomsten zeldzaam en de andere bronnen van hun bestaan afgevoerd en de andere bronnen van hun bestaan afgevoerd hun dit verlies, of het grooter verlies door hen ontvangen rente laat ligt dragen. Niet zoo bij middelbare en kleine landbezitters. Voor deze is eene jaarlijksche belasting van achttien percent, niet van hunne vermoedelijke inkomsten, een ongunstige oogst, ongelukken, ziekten, of bij en wat blijft hun dan over, dan een geringe twee en tachtig ten honderd niet overhouden, maar ook nog vele andere zware belastingen betalen moeten?

Landbouwers klagen nu sedert jaren over kwijning ook van den landbouw. Zal dit verminderen, wanneer men hen nog zwaarder belast? Waartoe kan dit dienen dan dat de grondeigenaars, vooral de kleine, een matig getal bunders of slechts van een paar bunders moeten, op de minst kostbare wijze tegen de onzekerheid en kosten opzien van den landbouw, welke zonder kunnen strekken tot vermeerdering hunner landerijen?

De grondeigendommen worden in meer landen zwaar belast, tegen de lasten staan, echter, dikwijls worden de lasten, hetgeen in dit land het ge-

val niet is. Ook daar schijnt men met den minister te denken, dat derzelve eigenaars, als aan den vaderlandschen grond gebonden, bij het wettigstellen der staat, hetwelk met de waarde hunner goederen in een zoo nauw verband staakt, zoo zeer betrekken zijn, dat zij, zonder onbillijkheid, kunnen geroepen worden, om door eene bijdrage in de buitengewone behoefte van 's rijks schatkist te helpen voorzien."

Het schijnt anders, dat de eigenaars van andere bezittingen daarin evenveel, dikwijls meer, belang hebben dan de grondeigenaars. Ook hunne bezittingen verminderen, bij den achteruitgang van den staat, in waarde, en wel meestal in veel grootere mate dan landerijen, welke opbrengsten meestal in altijd aanwezige behoeften voorzien. Hierin ligt dus geen grond om deze lasten anderen uit te kiezen, hun zoo zwaar eenen last op te leggen. Dit alleen te doen, dewijl hij hier niet ligt te ontduiken is, is misbruik maken van eene geheel toevallige omstandigheid. De minister spreekt van buitengewone behoefte der schatkist. Ware dit werkelijk het geval, men zou zich veel kunnen getroosten. Met eene enkele maal eene dergelijke belasting op te brengen, zoude men niet bedorven zijn, integendeel, men zou dit gaarne doen, dewijl men dan tegen de terugkeer van eenen toestand als den tegenwoordigen, gewaarborgd zou wezen.

Maar hier geldt het niet eene buitengewone behoefte der schatkist; 's ministers waarheidsliefde had hem die wijze, om de zaak in een valsch daglicht te stellen, moeten doen van de hand wijzen. Het is geene buitengewone behoefte, tot welke vervulling deze belasting strekken moet; maar het is om te voorzien in uitgaven, in welke de ministers geene vermindering weten te brengen, en welke zij zelve niet ontkennen, dat reeds verminderingen ondergaan hebben, welke hun meer afgedwongen zijn, dan vrijwillig door hen voorgesteld. Volgens hen zijn die uitgaven voor geene vermindering vatbaar. Zij zijn dus blijvend en de behoefte, om daarin te voorzien, geene buitengewone, maar wel degelijk eene gewone. Het is geen tijdelijke last, dien men ons opleggen wil, het is een voortdurende.

Te zware belasting op de grondeigendommen strekt tot het duurder maken der noodzakelijkste levensbehoeften en grondstoffen. De consumenten, al zijn zij geene grondeigenaars, lijden daaraan mede het nadeel. Het eenige middel daartegen is den toevoer van elders te bevorderen; doch dan heeft de staat zelf eenen, zoo niet twee, der drie hoofdtakken van nijverheid vermoord.

Achttien percent van het vermoedelijk zuiver inkomen der goederen is een last, die terug zal werken op hen, welke men niet beoogde te treffen. Sommigen zeggen, dat de grondlasten geen bezwaar zijn, want dat de eigenaars die eren niet gekocht hebben, dan tegen den prijs, hebben die eren waard waren, en al die de grondlasten van het zuiver inkomen. Deze wijze van beschouwing is zeer eenzijdig, alsof daarnaar de prijs der grondeigendommen zich regelde. Honderd omstandigheden hebben op dien prijs invloed, zoo als de meerdere

of mindere duurte der producten van die gronden, de meerdere of mindere neiging der kapitalen om zich op landbouw te werpen, enz.

Men ziet daarbij geheel den invloed der concurrentie voorbij, het er niet op, hoe ook hier gelijk bij andere zaken, de prijs der landerijen afhangt van de reden, in welke aanvraag tot aanbod staat, waarbij men nog altijd in het oog houden moet, dat de ondervinding leert, hoe de onroerende goederen altijd in evenredigheid tot de reate, die zij afwerpen, duurder dan andere voorwerpen betaald worden.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen, 25 aug. De onrusten in de pausselijke staten hebben derzelve einde niet bereikt; hoewel de regering, politie en militairen hun uiterste best doen. De opstandelingen hebben in het gebergte zoodanige stellingen genomen, dat zij in staat zijn zich tegen den aanval van een veel sterker vijand te verdedigen, en hoewel huane reijen door talrijke desertieën beginnen te verzwakken, zoo zal het toch nog veel tijd en moeite kosten, om hen geheel te bedwingen. Van Rome zijn aanzienlijke versterkingen naar Bologna gezonden, een bewijs dat men bezorgd is voor meerdere uitbarstingen der heerschende gisting, waaraan men in de pausselijke staten algemeen spreekt, daar anders de pausselijke regering waarschijnlijk het aangeboden middel der oproeping van de Oostenrijksche troepen zou hebben te baat genomen.

ZWITSERLAND.

Wallis. De burgeroorlog schijnt geheel te zijn losgebarsten. Wij deelen zoo kort mogelijk de ons toegekomen berigten mede. De *Courier du Valais* welke in Sitten verschijnt, en waarvan het laatste ons toegekomen nummer van den 26sten augustus dagteekent, bepaalt zich betreffende de laatste voorvallen tot het volgende: Op het oogenblik dat wij deze ter perse leggen vernemen wij, dat de wanonden van den eenigsten aard in St. Moritz en la Balma hebben plaats gevonden. Dr. Barman is heden morgen met eene sending der regering afgereisd.

De heer Cocatrix, de staatsraad, heeft gisteren avond zijn ontslag ingediend en moet met twee zijner zonen naar het knaator Bern vertrokken zijn. Zijn ontslag is door den grooten raad nog niet aangenomen. De *Courier* meldt vervolgens de opreeping van drie bataljons, en de benoeming van den majoor Barman tot president van eenen krijgsveld.

St. Moritz, 29 aug. (des morgens.) Gisteren avond zijn de patriotten van St. Gingolph, Boverly en Monthey, onder hevel van den heer Joris hier binnengegukt. Zij zijn in de koninklijke abdij ingekwartierd, en heden morgen naar Marsnach vertrokken, waar zij zich met de patriotten, dezer stad verbinden zullen, om van daar te samen naar Sitten te trekken. De regering heeft van hare zijde de drie bataljons van het eedgenootschappelijk koningent oproepen, en gelast, dat dezelve zoo spoedig mogelijk in Sitten moeten binnengrukken. De staatsraad heeft een krijgsveld benoemd, waarvan de majoor Moritz Barman voorzitter is. (N. Z. Z.)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 29 aug. Het morgaanisch huwelijk van den keurvorst van Hessen met prinses van Beieren werd gisteren te Wilhelmabad gesloten.

FRANKRIJK.

Parijs, 3 sept. De *Message* bevatte gisteren avond de volgende telegrafische depeche:

»*Cherbourg, 2 sept.* H. M. de koningin van Engeland is heden morgen ten half zeven ure, in het gezigt van Cherbourg voorbij gevaren, op ongeveer twee kilometers van den dijk.

»De batterijen der plaats en die van al de forten hebben met honderd en een kanonschoten gesalveerd. Al de vaartuigen vlagden. Z. K. H. de prins van Joinville was heden morgen ten vier ure vertrokken, om de koningin te ontmoet te gaan. Hij is den togt met haar blijven vervolgen.»

— Een heden morgen, uit Eu zelf ontvangen brief, insgelijks van gisteren, gaat verder en meldt:

»H. M. de koningin van Engeland is ten zes ure en eenige minuten te Tréport aangekomen. De koning, het koninklijk gezin en de heeren ministers van buitenlandsche zaken en van marine, die H. M. te ontmoet waren gegaan, hebben hoogstdezelve bij hare ontschepping ontvangen.»

— Men weet, dat er alreeds sedert eenigen tijd onderhandelingen tusschen de ex-regentes van Spanje, *Maria Christina* en *Narvaez* geopend zijn geweest, ter zake van eenen onderstaand in geld, welken het provisioneel gouvernement van Spanje, van haar verlangde, tot het werken op de algemeene verkiezingen; *Maria Christina* heeft aanvankelijk verklaard gehad, dat zij geen geld meer aan de Spaansche insurrectie zou offeren, voor en aler zij formeel in Spanje teruggeroepen zou zijn; maar men verzekert, dat zij thans een toezending van 1,500,000 fr. beloofd heeft.

BELGIE.

Brussel, 4 sept. Er zijn, zegt men, te Parijs zeer ongunstige tijdingen uit Italië ontvangen en door het ministerie van buitenlandsche zaken terstond naar Eu gezonden. Men zegt, dat de insurgenten van Bologna de driekleurvlag geheschen en een door den hertog van Modena tegen hen afgezonden detachement van drie duizend man teruggeslagen hebben. De opstand maakte snelle vorderingen in de markten van Ancona naar de zijde van Bologna en in het hertogdom Modena. Men is nog steeds onbekend met de eerste aanleidende oorzaak tot deze oproerige bewegingen. Eenige personen schijnen echter te gelooven, dat er provocatie van de zijde der Oostenrijksche politie hebben plaats gehad. Het Weener kabinet zou misschien niet ongaarne eene gelegenheid aangrijpen om het centrum van Italië en de kerkelijke staten militair te doen bezetten.

De Spaansche kwestie maakt geenerlei vorderingen. Op onderscheidene punten des lands vormen de aanhangers van den ex-regent zich thans tot benden, en *Prinz* houdt te Barcelona een gedrag, hetwelk hem wel voor een oogenblik de beide partijen tot vriend kan maken, maar hetwelk in het einde aan de zaak der regering nadeelig moet wezen.

Binnenlandsche berichten

's Gravenhage, 3 sept. Het adres, door de commissie voor de zaken der Waalsche kerken, den 22sten der vorige maand aan Z. M. den koning ingediend, behelst, naar verzekerd wordt, hoofdzakelijk het volgende:

De commissie heeft, na ontvangst van het koninklijk besluit van 29 juli, gemeend, dat besluit te moeten mededeelen aan de onder haar ressort behorende kerken, elf waarvan daardoor den doodelijken slag ontvangen, terwijl de openbare eredienst in verscheiden anderen er door verlamd zal worden; maar tevens heeft zij zich verplicht geacht, hare vertoogen, met verschuldigd oerbied, voor den troon des konings te moeten brengen. Welke waar, het decreet bedreigt, in zijn beginsel, het bestaan der kerken niet, er wordt daarin alleen van de tractementen der leeraars gesproken; maar de commissie houdt het voor niet twijfelachtig, dat dit laatste geacht kan worden met het eerste gelijk te staan, maardien voor elke gemeente, wier middelen ontoereikend zijn tot daarstelling van een fonds, tot betaling van voegzame tractementen aan hare leeraars genoegzaam, het ontneemen dier tractementen als de veroordeeling tot een wel langzamen, maar bijna zekeren dood is te beschouwen.

Vervolgens wordt de groote en nuttige invloed ontwikkeld, door de Waalsche kerken in Nederland uitgeoefend, en de meening geuit dat zij, die in de vorige eeuw nog acht en veertig gemeenten, met vijf en zeventig herders, telde, en thans reeds op zeven-

tien gemeenten, met vijf en twintig herders, verminderd zijn, wel eenige bescherming schijnen te verdienen.

De commissie gelooft de administratie niet te beledigen, die, uit hoofde der noodzakelijkheid van maatregelen tot bezuiniging, gemeend heeft, het decreet van 29 juli te moeten wijzigen, wanneer zij dat decreet, in zijn concluderen en in zijne bepalingen, met hare gehelpe, niet strijdig noemt. Wat het eerste betreft, in de gansche wereld gezegd, dat op het departement van eredienst maatregelen van bezuiniging genomen worden, in zover zulks zonder benadeeling van de wezenlijke belangen der godsdienst geschieden kan; maar noch de algemeene synode, noch de commissie, noch de Waalsche consistoriën, alleen gezegd om in *sacra* te oordeelen, zijn over de zaak geraadpleegd. Bovendien vraagt men, hoe het, in onze dagen vooral, mogelijk is te gelooven, dat men, zonder de belangen der protestantsche godsdienst te benadeelen, het bestaan van een groot aantal gemeenten in de waagschaal stellen kan, wier opheffing eene oorzaak van triomf voor Rome zou wezen, en dat de geheele belangen der geheele gereformeerde kerk niet benadeeld zouden zijn, bijaldien het bestaan eener enkele door den staat erkende kerk alleen van de politieke magt, zonder medewerking der godsdienstige autoriteiten, afhangt. Indien nog (zoo spreekt het adres) de bezuiniging van eenig belang ware, indien zij eenig redmiddel tegen de algemeene kwaal kon aanbieden; maar vijftien à twintig duizend gulden op een budget van zeventig millioen; vijftien à twintig duizend gulden die onze godsdienstige gemeenten voeden, welke, op hare beurt, aan de steden, waar zij bestaan, eene meerdere circulatie, een werkdadiger leven bijzetten, en die voor een goed deel in de openbare schatkist terugkeeren; hoe kan men die als eene wezenlijke bezuiniging aanmerken?»

Vervolgens meent de commissie zich inzonderheid tegen de bepalingen van het besluit te moeten verheffen, dewijl art. 192 der grondwet zegt, dat de tractementen, pensioenen en andere inkomsten, van hoedanigen aard ook, welke de onderscheidene godsdienstige gezindheden of hunne leeraars thans genieten, aan die gezindheden gewaarborgd blijven; welke waarborg kennelijk niet alleen op de thans in dienst zijnde leeraars van toepassing is, maar zich uitdrukkelijk tot de godsdienstige gezindheden zelve uitstrekt, zoodat de grondwet bepaaldelijk heeft willen te kennen geven dat het bestaan der gemeenten niet in de waagschaal moest worden gesteld.

Na de wederlegging van eenige bedenkingen, die weligt tegen haar vertoog zonden kunnen geopperd worden, uit de commissie eerbiedig den wensch, dat het Z. M. behagen moge de intrekking van het decreet van 29 juli te bevelen.

Gelijktijdig is een adres, van gelijke strekking, aan Z. Exc. den minister voor de hervormde en andere erediensten gerigt.

ARRHEN, 6 September.

In ons nummer van zaterdag, den 2den september, vermeldde wij een gerucht, door particuliere correspondentie uit Amsterdam aan de *Emancipation* medegedeeld, volgens hetwelk de generaal *Nahuijs van Burgt* eens som van f 50,000 van het bestuur zoude hebben ontvangen, tot schadeloosstelling voor het gemis van den post van gouverneur-generaal over de Oostindis, met welke betrekking men hem scheen te hebben geleid. De *Emancipation* van 3 sept. jl. berigt, dat gemeld gerucht gedeeltelijk bezijden de waarheid is, daar aan de heer *Nahuijs van Burgt* slechts eene som van f 50,000 zoude zijn toegestaan.

Tweejarige Staatsbegroeting over de jaren 1844 — 1845. — Zegelregt. — Beantwoording.

Onder overlegging van een, naar aanleiding der in het voorloopig verslag der centrale afdeling medegedeelde aanmerkingen en bedenkingen gewijzigd ontwerp van wet, wordt, ter beantwoording dier aanmerkingen en tot toelichting op de gemaakte bedenkingen, te kennen gegeven:

Ad §§ 1 en 2. Dat het oogmerk der voordragt van eene geheel nieuwe zegal-wet, zoo als in de praemissen wordt gezegd, werkelijk tweeledig is geweest, namelijk, 1o. het belang der ingezetenen, voor wie het wenschelijk werd geacht, dat de in verschillende wetten en verordeningen verspreide voorschriften omtrent het zegel bijeenverzameld en in eene wet opgenomen wierden, hetgeen in het voorloopig verslag erkend wordt eene nuttige en voor het belang der

ingezetenen gewenschte strekking te hebben; 2o. bij deze gelegenheid tevens het zegel eenigzins productief voor 's rijks schatkist te maken; — beide motieven zijn alzoo naar waarheid in de missen der wet uitgedrukt. Had men alleen de meerdering van de opbrengst op het oog gehad, zoude men zich tot het voordragen van eenen andere, daartoe strekkende voorschriften hebben bepaald; doch de regering is zich zelve bewust, zij zich den moeilijken arbeid der redactie eener nieuwe wet over een zoo veel omvattend onderwerp het zegel, alleen in het belang der ingezetenen getroost, en dat, zoo, volgens de bepalingen van sommige artikelen, 's rijks kas eenigzins meerder voordien genieten; eene menigte voorschriften der wet in belang der ingezetenen faciliteiten of vrijstellingen leenen, welke vroeger niet bestonden, zoo als de memorie van toelichting meer breedvoerig is geweest, zijnde de daarbij vermelde veranderingen de bestaande wetgeving in het belang der ingezetenen daargesteld.

Naar het inzien der regering, bevat de wet ook geene bepalingen, welke strijdig zijn met het lang der ingezetenen, ten ware men die, welke verhooging van de belasting ten gevolge zullen hebben of die waarbij acten, vroeger niet aan het zegel onderworpen, daaraan onderhevig worden verklaard als zoodanig beschouwt; doch in dien zin zoude de belasting-wet als strijdig met het belang der ingezetenen moeten worden aangemerkt.

Bij zoo verre nogtans de Kamer bij het onder der wet gemeend heeft, dat sommige der voorgedragene bepalingen in strijd zijn met het voor de belang, zal men bij de beantwoording der verschillende artikelen de daaromtrent gezene bepalingen nader trachten toe te lichten, of door voorstellen eener gewijzigde redactie dezelve pogen te nemen.

Ad § 3. Het is ondoenlijk aan te wijzen, welke de tegenwoordige voordragt van den bestaanden wet van zaken verschilt; de voornaamste afwijkingen zijn in de memorie van toelichting vermeld en daarop worden, ad art. 11 en 20, duidelijk en uitdrukkelijk aangewezen de meest aanzienlijke verhoogingen, welke het zegelregt zal ondergaan.

Ad § 4. De regering zal gaarne medewerken aan het stelsel der zegel-belasting al die verbeteringen toe te brengen, welke het nader onderzoek der noodig en wenschelijk zal doen achten, en zij heeft bij de beoordeeling van het voorloopig verslag van beginsel uitgaande, in verschillende artikelen der wet door de Kamer aangegeven veranderingen geboden of daaromtrent toelichtingen gegeven, welke zij voorstelt dat tot oplossing der gemaakte bedenkingen zullen kunnen strekken.

Ad § 5. Aan de hier gemaakte aanmerking is vereischte gevolg gegeven.

Ad § 6. Het is niet mogelijk, eene globale opgave mede te deelen van het vermoedelijk bedrag der vermeerderingen en verminderingen, welke uit de verschillende bepalingen der wet zullen voortvloeien.

Volgens eene approximatieve berekening der langdurige oefening met het vak van de registratie het zegel bekende ambtenaren, is het vermoedelijk bedrag van de verhooging van de zegel-belasting in de begrooting van 1844 en 1845 begrepen voor eene som van f 175,000 in principaal.

Eene opgave van de opbrengst der verschillende zegelsoorten over het jaar 1842, wordt hiernevens toegeleigd, onder bijlage no. 1; doch men is buiten staat op te geven, voor welke acten of papieren het gelykde zegel is gebruikt, daar het formaat-zegel wel voor geregtelijke, administratieve en notariale voor onderhandsche acten gebezigd wordt, en het portioneel zegel zowel voor wissels en orderbrieven als voor onderhandsche schuldbekeutenissen gebezigd is.

De aanmerking omtrent de praemissen der wet, ad §§ 1 en 2, reeds toegelicht.

Art. 3. Bepalingen, strekkende om het zijde van het jaar der uitgifte van het gezegeld papier het papier als watermerk te brengen, of wel het stempel van het zegel op dat papier te doen drukken, zouden aanzienlijke uitgaven vereischen, vermits indien de maatregel eenig effect zoude hebben, in het eerste geval al het op ultimo december bij de administratie voorhanden zijnde gezegeld papier zoude vernietigen, om door ander, met het jaar van het volgende jaar voorzien, te worden vervangen, en in het laatste geval jaarlijks voor het ge-

...zegel nieuwe stempels voor de verschil-
...zegelsoorten zoude moeten vervaardigen,
...zoude de maatregel, indien men het
...van het papier na het jaar der uitgifte, ge-
...wordt voorgesteld, onbepaald toeliet, het ge-
...del missen, vermids alsdan steeds zegels van
...jaren in omloop zouden blijven en deze dus
...antidatende stukken zouden kunnen worden
...wordende wijders opgemerkt, dat het be-
...misbruik alleen in onderhandsche acten kan
...hebben, vermids de verpligte registratie van
...en geregelijke acten en de repertierums,
...op dezelfde moeten worden ingeschreven, het an-
...der dezer stukken genoegzaam verhindert; ter-
...niet de bepaling van art. 1917 van het Bur-
...Wetboek, de vrees voor misbruik, welke van
...datelaten van onderhandsche acten zoude kun-
...worden gemaakt, als het ware geheel schijnt te
...aan doen vervallen.
...Door een opzettelijk in de wet opgenomen
...om ook de keersijde van den zegelstempel
...niet te bedekken, of op eenige wijze onkenbaar
...of te beschadigen, heeft men beoogd den
...zichzelfs geheel, zuiver te bewaren, en alzoo
...naar de echtheid mogelijk te doen blij-
...letterschrift op de keersijde gesteld, kan
...in den zegelstempel, het beschrijven met
...scherpe pen zelfs schending van denzelfden, ver-
...gevalen zou de vergunning niet alleen dat
...moeijelijk kunnen maken, maar ook aan-
...geven tot twijfel, of niet de voorzide bescha-
...zijn, en bij gevolg tot beboetingen. Men
...alzo, dat het, zoowel in het belang der
...van het gezegeld papier, als in dat der
...is, om het bedoelde verbod ook tot de keer-
...te strekken.
...de amphiatie van art. 3 is aan de bedenking
...de plaatsing van den zegelstempel voldaan.
...angaat het verlangen om te worden ingelicht
...de noodzakelijkheid van het voorschrijf, om
...onmiddellijk onder of naast den afdruk van
...zegelstempel aan te vangen, zal het voldoende
...doen opmerken, dat, zonder die voorzorg,
...acte kan worden aangevallen op de tweede helft
...gezegeld vel papier, om, na verloop van tijd,
...die acte heeft uitgediend, en na de tweede
...hebben afgescheurd, nog eenmaal gebruik te
...an de eerste helft; zoo ook, door op het vel
...papier eené acte halverblad te schrijven, om
...het beschreven gedeelte van het onbesche-
...hebben afgescheiden, het laatstgenoemde nog
...voor éene acte te bezigen, hetgeen bepaaldelijk
...onderhandsche acten straffeloos zou kunnen ge-
...gelijk zulks niet zonder voorbeeld is.
...behoud van het zoo even behandelde voorschrijf,
...of geene zwaarigheid, dat het gezegelde papier
...gesneden of afgescheurd en alzoo verkleind;
...ook daaromtrent geen verbod in het wets-
...opgenomen. Mits dat behoud, kan dat
...geen nadelige gevolgen hebben, en daar-
...der geref der ingezetenen strekken, onder
...in geval van verzending van acten en stuk-
...post.
...orkoming van alle bezwaar, wordt ten aan-
...der stukken, waarvoor dezelfde redenen
...bestaan, éene uitzondering van de bepalingen
...voorgesteld.
...Het verbod, dat het zegel anders dan door
...aangestelde of gemagtigden zal mogen worden
...wordt noodig geacht om het uitgeven van
...zegels voor te komen.
...thans bestaande verordeningen wordt het
...al alleen door de ontvangers der registratie gede-
...en is éene boete bepaald tegen het verkoopen
...van zegels door ieder ander, van f 50
...eerste maal en f 150 in geval van herhaling,
...de verbeurd-verklaring van den aan-
...voorraad.
...De voor-
...geene bepaling belet echter niet, om
...daar, waar zijes, bij gemis van een kantoor van
...registratie en zegel, in het belang der ingezetenen,
...zal worden gevonden, ter goeder naam en
...van de personen te ingeligen om, namens den
...der registratie en van het zegel, onder
...kantoor de woonplaats van den gemagtigden
...te stellen, en de administratie
...van de noodige voorzorgen te verleenen.
...worden verkoopen of uitgeven zijn noodig ge-

acht, alzoo het beweren van de waarde niet te heb-
ben genoten, waarvan het contra-bewijs in vele geval-
len onmogelijk zoude zijn, de nitwerking van de wets-
bepaling te niet zou kunnen doen.
Ten einde het debiteeren van nagemaakte zegels voor
te komen, acht men de hier voorgestelde verklaring
noodzakelijk, doch is dezelve bij de nu gewijzigde re-
dactie alleen behouden voor het geval, dat de deposi-
taris niet kan bewijzen, dat de bij hem bevonden
voorraad van de administratie afkomstig is.
Art. 7. Eerste zinsnede. De wet van 13 brumaire,
VII, betreft niet de drukwerken, waarvoor afzonder-
lijke wetten bestaan.
Het onderhavige wets-ontwerp daarentegen betreft
alle soorten van zegels.
Aanmerking ten slotte van artikel 7 van het wets-
ontwerp. Na de voorafgegane reeks van gunstige nit-
zonderingen, acht men het ongeraden die nog aan
te vullen met éene bepaling van zoo algemeene stryk-
king als de voorgestelde.
Bij die uitzonderingen toch, welke op zich zelve
reeds éene afwijking daastellen van het hoofdbegin-
sel der wet, dat alle acten, die niet uitdrukkelijk
zijn vrijgesteld, op zegel moeten geschreven worden,
heeft men alle gevallen, welke zonder te groote af-
wijking daarvoor vatbaar worden geacht, opgenomen;
verder gaande, zoo als wordt voorgesteld, zouden bij
voorbeeld, alle kwitantiën, consenten tot radiatie van
hypotheken, enz., daaronder betrokken worden.
Art. 8. Ten behoeve van den houder. Aan de
woorden: den houder schijnt geen andere zin te
kunnen gehecht worden, dan dat daardoor bedoeld
wordt de persoon die de stukken heeft. De beteke-
nis dezer woorden heeft sedert elf jaren, gedurende
welke dezelve zijn toegepast, geene moeijelijkheden
doen ontstaan. De procedures, met betrekking tot
artikel 9 der wet van 16 juni 1832 gevoerd, betref-
fen de vraag, of de bedoelde bepaling al dan niet
toepasselijk was op acten van boedelscheiding en hu-
welijks-voorwaarden.
Uitzondering b. Onder de acten en stukken behoo-
rende tot de lasten eens te verdeelen hoedels, kunnen
niet den aard der zaak niet wel anders verstaan wor-
den, dan titels welke in handen van derden zijn.
Het spreekt van zelf, dat de notaris, die de schei-
ding opmaakt, buiten de mogelijkheid is, om zich te
overtuigen of die stukken al dan niet gezegeld zijn,
evenmin om ze, alvorens de scheiding op te maken,
van zegel te doen voorzien; en daar nu niemand tot
het onmogelijke gehouden is, kwam het onnoedig
voor, de onder de lasten voorkomende acten en stuk-
ken hier te noemen.
De woorden: voor zoo veel tot aan stukken kun-
nen niet wegvallen, want dan zouden notariële schei-
dingen kunnen worden opgemaakt krachtens ongeze-
gelde onderhandsche volmagten en allerhande andere
acten, hetgeen niet aannemelijk is.
De bedoeling van de 4de alinea is alleen, dat bij
de registratie van olographische en geheime testame-
nten, hetgeen alleen plaats heeft na het overlijden
van den testateur, nadat het testament geopend is,
ook het zegelrecht, indien het testament ongezegeld is,
zal moeten worden voldaan, en er kan alzoo geene
reden zijn van onrijdige opening van zoodanige tes-
tamenten, tot berekening van het zegelrecht. Bijal-
dien het bedrag der boeten niet als *fixum*, maar
als een *maximum* werd bepaald, zou de register
van iedere overtreding moeten kennis nemen, en zou
daaruit talkens een proces met de kosten van dien
ontstaan, terwijl nu, in verre de meeste gevallen,
de boeten vrijwillig betaald worden, of daarvan kwijt-
schelding of vermindering gevraagd wordt.
Het bedrag der boeten is gelijk aan dat, bij arti-
kel 33 der wet van den 16den juni 1832 op dezelfde
overtredingen bepaald, en demisttegenstaande hebben
menigvuldige overtredingen dezer bepalingen tot na-
deel der schalkist plaats. Het is alzoo te voorzien, dat
éene vermindering der boete tot meerdere ontduiking
van het zegelrecht zal aanleiding geven, en de regering
vermeent alzoo, dat het welbegrepen belang der schat-
kist niet toelaat, om in dezen toegevender te zijn dan
de bestaande wetten medebringen; vooral niet bij de
bevoegdheid van den koning, om in bijzondere ge-
vallen van onkunde of verassing de boete te kunnen
vermindern of zelfs geheel kwijt te schelden.
In het algemeen zijn de boeten bij het onderhavige
wets-ontwerp niet hooger opgevoerd, dan de thans
bedreigde, en zelfs in sommige gevallen, waar zulks
zonder te vreezen, nadeel mogelijk is geacht, lager
gesteld, zoo als blijkt uit artikel 9, waarbij de thans

bedreigde boete van f 25 op f 20 is gebracht, en in
artikel 13 die van f 15 op f 10.
Art. 10. Men heeft hier voornamelijk op het oog
gehad de huisselijke papieren, bedoeld bij artikel 1918
van het Burgerlijk Wetboek. Men vindt geene zwa-
righeid om, in verband met de aanmerking op artikel
1 van het ontwerp gemaakt, daarbij nog brieven te
voegen: kwitantiën zijn daaronder niet begrepen.
Art. 17. Ten aanzien der brieven van adeldom
wordt aangemerkt, dat dezelve reeds bij artikel 12
der wet van 31 mei 1824 belast zijn met een vast
regt van registratie, ten bedrage van f 100, zoodat
geene overwegende reden bestaat, om voor deze acten,
welke in den vorm van opene brieven worden uitge-
geven, nog een hoog zegelrecht daarbij te voegen;
terwijl het gering getal stukken van dien aard, het-
welk jaarlijks wordt uitgegeven, een onbeduidend
geldelijk resultaat moet doen verwachten.
Wat aangaat de acten van jagt en visscherij, kan
men gereedelijk aan het gewit gebelen, om het zegel
van dezelve te verhoogen, toegeven; aangezien echter
een vast regt van f 5 voor de kleine acten te bezwa-
rend zoude zijn, als meer bedragende dan het recog-
nitie-regt, is het meer doelmattig voorgekomen, het
zegelrecht in verhouding tot het bedrag der recognitie
te heffen, en is mitsdien het regt van deze acten on-
der de derde afdeling, art. 21, tit. 6, gebracht ten
bedrage van 30 ten honderd van de verschuldigde
recognitie.
Art. 21. De bepalingen ten aanzien van het zegelrecht
van wisselbrieven en handelspapier, thans voorgedragen,
zijn dezelfde, welke sedert ruim 30 jaren hebben be-
staan, met dat onderscheid, dat het regt de helft zou
bedragen van dat, hetwelk van 1 januari 1814 tot
1 juni 1824 is betaald geworden.
Gedurende al dien tijd, en reeds vroeger, heeft
de secunda-, tertia- en verdere wisselbrieven, alsmede
de duplicaten of kopijen, ook belast gebleven, omdat
de belasting anders geheel niet zou betaald worden,
en het woord *secunda* of dergelijk die betaling zou
vervangen.
Men weet geene bepaling voor te dragen, door
welke zoude kunnen worden voorgekomen, dat de
vrijstelling der secunda- en tertia-wisselbrieven niet tot
ontduiking van het regt op de prima's aanleiding geve.
De bedenking, dat de houder van den wissel te
hard zoude gestraft worden door de verpligting om de
boeten, door alle vroegere endossanten betaald,
behoudens verhaal, op te leggen, heeft bij nader in-
zien de voorgedragene bepaling voor wijziging
doen achten; doch heeft men gemeend, tot handha-
ving dezer wetsbepaling, de boete te moeten verdui-
belen, hetgeen naar de verkregen ondervinding van
vele jaren noodig is, om het door de wet bevolen
gebruik van het onderwerpelijke zegel meer te ver-
zekeren.
No. 5. Het woord *vreesde* staat zoowel op dijk- of
polder-besturen, steden, gemeenten, corporatien,
enz.; alleen de buitenlandsche zijn bedoeld en hebben
kunnen worden bedoeld, atzoo de acten van de bin-
nenlandsche onder de toepassing vallen van andere
artikelen der wet, die daarentegen de buitenlandsche
niet kunnen betreffen. (Vervolg hierna.)

Rechtszaken.

Arrondissements-regtbank te Arnhem.

Kamer van Correctie en zaken.

Het ongeluk, hetwelk in den avond van den 13den
augustus II. nabij deze stad op den Straatweg naar
Velp heeft plaats gehad, door het overrijden van een
persoon, welke, omstreeks 24 aren daarna, aan de
gevolgen der bekomenne beleediging, is overleden, heeft
een regterlijk onderzoek ten gevolge gehad. — Gna-
pus STEVENS, voormansknecht te Arnhem, verscheen
dientengevolge op den 2den september II. voor de
regtbank, beschuldigd van door onvoorzichtigheid en
overtreding der bestaande reglementen den dood te heb-
ben veroorzaakt van MICHAEL DUIS, die door het rij-
tuig, door beklagde gevoerd, zoude zijn overreden, op
het oogenblik dat deze met zijn rijtuig op éene onge-
oorloofde wijze een ander in harden draaf gaande rij-
tuig, in nog harderen draaf trachtte voorbij te rijden,
en ten gevolge van wolk overrijden genoemde MI-
CHEL DUIS zoude zijn gestorven.
Uit de verklaringen van een zestal getuigen, van zijde
van het openbaar ministerie voorgebracht, bleek hoofdzak-
kelijk, dat MICHAEL DUIS, in den avond van den 13den
augustus, omstreeks half 9 uren, in gezelschap van
zijn broeder van Arnhem was gegaan, den weg naar

Velp nemende, dat laatstgenoemde, welke ter linkerzijde van de straatweg over de berm liep, met den verslagenen, die zich naast hem op de straatweg bevond, in gesprek was, toen een rijtuig met twee paarden, in harden draf naderende, de aandacht van M. DUTS zoodanig trok dat hij naar hetzelfde omzag, op welk oogenblik eene vigilante met een paard bespannen en door de beklagde gevoerd wordende, achter dit rijtuig aankomende, het eerste ter rechterzijde voorbijreed en den genoemden M. DUTS, met een der boomen zoodanig stootte, dat dezelve voorover viel en door de beide linker wielen van dit rijtuig werd overreden, dat beklagde, wiens rijtuig ter rechterzijde over de berm reed, in weerwil van het geroep van een der getuigen, in denzelfden snellen draf is blijven doorrijden en zelf de zweep nog over zijn paard heeft gelegd; dat de verwonde ter weerszijde van het hoofd gekneusd en hevig bloedende is opgenomen, en op een stoel naar eene woning nabij de stad is vervoerd, alwaar hem spoedig daarna genees- en heelkundige hulp is toegediend; dat zijn toestand, echter, al aanstonds van bedenkelijken aard scheen, als doende alle uitwendige teekenen eener plaats gehad hebbende schudding der hersenen vermoeden, waaraan het spoedig daarop gevolgd overlijden, in den avond van den volgenden dag, werd toegeschreven.

De beklagde, door de regtbank over de tegen hem ingebrachte bezwaren onderhouden, weersprak niet die dien avond met eene vigilante van Velp naar Arnhem te zijn gereden, noch ook ter aangeduide plaats een rijtuig te zijn voorbij gereden, doch hield vol, dat dit rijtuig stil stond of zeer zacht voortging en hij in eenen niet meer dan gewonen draf had gereden en van het ongeval zelf niets anders wist, dan hetgeen hem den volgenden dag deswege was verhaald.

Mr. G. EVERTS trad als verdediger van den beklagde, op en beweerde, dat, hozeer uit de depositiën der getuigen genoegzaam bleek van het overrijden in den bewusten avond van M. DUTS, het volkomen bewijs ontbrak, dat dit oude geschied zijn door het rijtuig door beklagde gevoerd, als zijnde daaromtrent door de meeste getuigen geene stellige verklaring afgelegd, dat er veel minder was gebleken van eenige overtreding der reglementen of van eenige onvoorzigtigheid van beklagde, welke het bedoelde ongeval zoude hebben veroorzaakt; dat uit het getuigen-verhoor niet was af te leiden, dat de beklagde op eenen buitengewoon harden draf had gereden en het hard rijden of het rijden in een draf op zich zelf geene onvoorzigtigheid daarstelt; dat men niet kan verplicht worden op de straatwegen te stappen en alle publieke rijtuigen bij de wet, welke hunne uren van vertrek en aankomst regelt, zelfs verplicht worden eenen in harden draf te rijden, weshalve het hard rijden, uit een wettelijk oogpunt, zeker niet als onvoorzigtig kan worden aangemerkt, dat het voorbijrijden van een ander rijtuig almede eene geoorloofde daad is, welke op zich zelf niets onvoorzigtigs inhoudt en het rijden met het buitenste wiel over de berm wel verre van onvoorzigtig te zijn, door alle voorzigtige voorlieden geschiedt, ter voorkoming van alle aanraking, met het voorbijgereden wordende rijtuig en die omstandigheid, in elk geval geene oorzaak was van dit ongeval, als zijnde het door de getuigen gebleken, dat de verwonde niet op de berm, maar op den straatweg heeft geloopt en ook niet door de regter-, maar door de linkerwielen is verwond. Pleiter meende, dat de onvoorzigtigheid alleen aan zijde van den verwonde was gelegen, als hebbende zich bij schemer-avond, terwijl een aantal rijtuigen van Velp stadwaarts reden, op de straatweg gewaagd, zonder behoorlijk naar de naderende rijtuigen om te zien. Eindelijk was de pleiter van oordeel, dat, al ware de beklagde aan eenige onvoorzigtigheid schuldig, het openbaar ministerie niet voldoende had doen blijken van het verband tusschen het overrijden en het daarop gevolgd overlijden van M. DUTS; het was niet onmogelijk, dat de verwonde den volgenden dag aan eene andere oorzaak was overleden, en zoo lang men daaromtrent geene meer stellige bewijzen bijbragt, kon het in regten niet als bewezen worden aangenomen, dat de beklagde oorzaak was van de dood van M. DUTS. Met eene onverklaarbare onachtzaamheid was hier alles verzuimd, wat strekken kon om dit punt toe te lichten. Er was niets ten processe voorhanden, dan een brief van den heelmeeester en de zeer wankelende verklaring van dien heer als getuige in dit proces, geen behoorlijk visum repertum, geene beëdigde verklaring voor den heer regter-commissaris afgelegd; ja, er was zelfs geen lijkschouwning gedaan, zoodat men omtrent den dood van den onge-

lukkige en hare oorzaak zich wel konde verdiepen in allerlei gissingen, misschien tot eene zekere graad van waarschijnlijkheid kan opklimmen; doch dat altijd die zekerheid zal blijven ontbreken, welke gevorderd wordt om als regtskundige waarheid te kunnen aannemen, dat het bedoelde ongeval en geene andere omstandigheid den dood van dien persoon heeft veroorzaakt.

De regtbank heeft echter deze verdediging niet aangenomen en den beklagde, met toepassing van art. 319 van het Wetboek van Strafrecht, veroordeeld tot eene correctionele gevangenis voor den tijd van één jaar; voorts tot eene boete van f 100 en in de kosten van het proces.

Ingezonden stukken.

Belasting op de inkomsten van vaste goederen en renten.

Volgens de memorie van toelichting, gevoegd bij het, dezer dagen, aan de Staten-Generaal aangeboden wets-ontwerp, is de belasting, die men daarbij voordraagt, de eerste wrange vrucht van het verwerpen van het wets-ontwerp op de conversie. Is zulks inderdaad het geval, dan hebben die verwerpers eene zware verantwoordelijkheid op zich geladen, en behoorden deze dan wel in de eerste plaats daarvoor te boeten, doch, naar meermāal in de *Arnhemse Courant* en elders is betoogd, is niet het beginsel van conversie, doch wel de wijze, waarop die tot stand zou komen, verworpen. Kan inderdaad nu geene conversie meer gelukken (hetgeen men betwijfelt, want de omstandigheden zijn dezelfde gebleven), dan is zulks nog daaraan te wijten, dat niet dadelijk eene verbeterde wijze van conversie is voorgesteld.

Men stelt dan nu in plaats van eene vrijwillige conversie voor, om minder renten en minder bezoldiging te betalen, en boven en behalve de grondlasten en de daarop reeds bestaande opcenten, nog 15 zulke opcenten te heffen. Zulks noemt men eene belasting op de inkomsten. Eigenaardiger ware het te erkennen, dat de staat zijne schuldeischers met 95 ten 100 zal voldoen, en de schuldverbintenis eigendunkelijk zal veranderen. De vrees voor de bezwaren van eene wettelijke belasting op de inkomsten heeft men elders wel weten te overwinnen, en ook vroeger hier te lande. Waarom zulks dan ook nu niet beproefd, alvorens tot zulk een uiterste te komen, als waardoor thans het crediet en de eerlijkheid van den Nederlandschen staat wordt bedreigd.

Waarom juist de grondeigenaars op nieuw worden belast, laat zich minder gemakkelijk begrijpen, daar zulks waarlijk niet behoeft te geschieden om hen in zoo verre gelijk te stellen met de effecten-bezitters. De eerste brengen toch reeds een belangrijk deel van de jaarlijks benoedigde som bij, en de laatste voor hunne effecten hoegenaamt niets, terwijl bij overgang van vaste goederen, zegel-, registratie- en overschrijvings-regten verschuldigd zijn, en bij overgang van lands-effecten al wederom niets. Eene verhooging der grondlasten is eene vermindering van de kapitaals-waarde der vaste eigendommen, en al het nadeel aan eene belasting op de kapitalen verbonden, drukt in het bijzonder op diegenen, wier kapitalen als zoodanig toch reeds aanmerkelijk bezwaard zijn.

Zonderling is ook de reden, die men opgeeft, waarom de renten van hypotheek onbelast blijven; die belasting zou toch niet gevorderd worden van de grondeigenaars, maar van de hypotheek-houders, van de zoodanigen, die gelden op hypotheek hebben uitgeleend, welke nimmer registratie-regt, noch dat van van hypothecaire inschrijving hebben voldaan. Het geval bestaat, dat A op zijne eigene hofstede, die welligt f 25,000 waardig is, gelden genegotieerd heeft, ten beloope van f 15,000, hem door B geleend. — Nu vertelt de memorie van toelichting dat, om A niet te veel te bezwaren, hij wel 15 opcenten op de grondlasten over het volle revenu der geheele hofstede zal betalen, doch dat B geen cent zal behoeven af te staan van de renten van het door hem voorgeschoten kapitaal van f 15,000. Langs dien weg zoekt men dan eene billijke verdeling van lasten! Waarlijk het zal van belang worden, alle gelden op hypotheek te beleggen, en diegenen, die van zulk belasting-plan hebben kennis gedragen, zullen het wel al reeds gedaan hebben. 's Jaars wordt, naar men meent, ongeveer 14 miljoen op hypotheek belegd, hetgeen nu wel aanzienlijk zal vermeerdere.

De winsten van handel, nijverheid en bedrijven worden reeds door het patent-regt getroffen, doch op ver-

re na niet in die mate als nu de grondeigenaars, vooral de bezoldigden. Iemand die met eene ding van eene bezoldiging van f 1000 moet doen, waarlijk niet onder de meer vermogenden. Naauwelijks zal hij buiten schulden kunnen doch met f 50 minder is zulks onmogelijk, door de vele reeds bestaande belastingen, ook het personeel en het gemaal, die hem eveneens als den handelaar en fabrikant.

Wachtgeld te belasten is den penning voor de behoeften belasten van arme gepensioneerden, die geworden in 's lands dienst, bij eene sobere betrekking het einde van een doorwerken en sloven reeds te leven naderen, en niet zelden een nog onverzorgd achterlaten, is niet slechts ontmoedigend voor de genwoordige ambtenaren, maar ook de schending van een regtens bestaand staatsdienst-verdrag, hetwelk althans eene karige verzorging voor de laatste dagen, reeds bij den aanvang hunner loopbaan hebben en waarvoor zij gedeeltelijk reeds zeer belangrijke bijdragen hebben moeten doen. — Wij kunnen niet anders dan het voorgedragen ontwerp ten afkeuren. De memorie van toelichting wedsprekt zich zelf en den inhoud van het ontwerp; dit is onregtvaardig in beginsel, onstaatkundig, onbillig in de toepassing, en voert een privilegie in toevoer van de hypotheekhouders, strijdig met afder grondwet.

De bezoldigden worden hooger belast dan eik ingezet, en leven in het vooruitzicht, als zij te versleten zijn, nog op een karig pensioen betaald te worden. Eene regering, die zoo handelt, zal zeker wel gediend worden. Beter bezuiniging het, de onnutte ambten af te schaffen en de noodige in redelijkheid te betalen; nu leidt eentig ambtenaar omdat er zoo velen onnut zijn.

Eene zaak moeten wij echter prijzen, het is de raming van den accijns op den wijn en gedistilleerd in hoofdsom is verminderd. Men had in het meen de raming van al de middelen op de oortie en vooral ook die op het personeel moeten minderen, als een regtsreeks gevolg van het havige wets-ontwerp. Een gebonnet

Advertentiën.

Op den 30sten Augustus 1843, overleed een noodlottig toeval te Lijme Reets, Graafschap Dorset, in ENGELAND, in den ouderdom van ruim 24 jaren, de Heer JAN JACOB BRUIJN, diep betreurd door zijne Broers en Zusters.

AMSTERDAM, den 5den September 1843. C. H. DE BRUIJN Uit aller naam.

Eenige kennisgeving.

Men is voornemens, ten overstaan van Mr. A. W. DE GRIJPE, openbaar Notaris te Zutphen, op Dingsdag den 19den September 1843, des voormiddags om 11 uur, in het fihuis het Zwijnshoofd, te Zutphen, bij inzate 14 dagen daaraanvolgende, zijnde den 3den October op gezegde uur en plaats, naar genoegen dende, finaal te verkoopen:

Een aangenaam, aan den Straatweg even af van het Dorp Warnsveld en een half uur van Zutphen gelegen HEERENHUIS, voorzien van vijf DEN- en drie BOVEN-KAMERS, alle behangen MANGEL-KAMER, twee KEUKENS, met WELTER-POMPEN, twee KELDERS en verdere GEWELKEN; benevens eenen met fijne VRUCHTBOOM beplante TUIN, en een daaraangelegen BOUWLAND; te samen groot 75 Roeden; kan het Huis des Maandags, Woensdags en Vrijdags des voormiddags 11 tot des namiddags 2 ure, bezigtigd worden, mits ten voormelden huize bevraagd zijnde, bij de Eigenaresse Mevrouw de duwe ENGELÉN.

Nadere informatiën te bekomen ten kant van opgemeld Notaris, te Zutphen.

+++ Op last van den Edel Achtbaren
+++ Mr. L. J. A. VAN ECK, Regter-
+++ missaris in het Faillissement van SALOMON BRANDES, Koopman wonende te Harderwijk, aldaar gehandeld hebbende onder de firma van Broeders BRANDES, d.d. 3 september 1843, worden alle bekende en onbekende schulden van voornoemden SALOMO BRANDES bevoorregte en de pand of hypotheek daarvan daaronder begrepen, opgeroepen, om hetzij persoon of bij gemagtigde te verschijnen, in de kamer der Arrondissements-Regtbank, te Harderwijk, op Woensdag den 27sten September des morgtens ten ure, ten einde over te gaan tot de verlijdelijke schuldvorderingen.

Mr. G. A. DE MOOS Curator.

TE KOOP

mooie Bovenlandsche KLUIT-KALK, te bevragen bij de VEER, in de Palmboom, Arnhem.

Waterhoogte te Arnhem

Den 6 Sept. 2 El 2 Palm 2 duim; gew. Duim; 0

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boek